

Скарбничка

1 червня –
День захисту
дітей.

Віданість Бена 2
Отправляемся в поход 4
Поштова скринька
твого серця 6
Хто винен? 7
Голос совести 8
Веселый English 9
Медсестра 11

Два деревця

В одному лісі на невеличкій галявині, в оточенні багатьох високих дерев, підростали два маленьких деревця. Можна сказати, що вони були братами, бо ж проросли з насіння одного дерева – розлогого клена, що ріс неподалік. Послухайте, друзі, про що вони розмовляли.

– Ой, яке яскраве сонечко сьогодні! Дякую тобі, сонечку, за твої теплі промінчики! Я відчуваю, що стаю міцнішим! – радісно сказав молодий Клен, розправляючи гілочки.

– О ні! Знову сонце! Я не хочу, щоб воно світило на мене! Воно обпече моє слабке листя! Швидше б сонце сховалося! – бурчало інше деревце.

І раптом несподівано один з його листочків відірвався.

– Вітерець! Як приємно! Чудова прохолода! Можна погойдатися та пошелестіти листям! Дякую тобі, вітерецю! – радів Клен.

– Тільки не це! Навіщо знову дме вітер? Ще зламає мій тоненький стовбур або листя обірве. Воно і так кволе. Не люблю вітер, – стогнав інший Клен.

І справді, ще один з його листочків, підхоплений вітром, полетів геть.

– Дощик! Він поміє мої листочки від пилу та вдосталь напоїть коріннячко водою! Я відчуваю, що расту, стаю вищим. Дякую тобі, дощику!

– Бррррр! Знову дощ? Як боляче він стукає по мені! Не крапай, бо ще землю навколо коріння розмиєш або знову листя відпаде, – не міг заспокоїтися вередливий другий Клен.

– Птахи летять до нас! Сідайте на мої гілочки, відпочиньте. Ви так чудово співаєте! Дякую вам, пташки, прилітайте ще! – висловлювало своє захоплення перше деревце.

– Не клич їх сюди! Минулого разу вони так стрибали, що ледь гілля не поламали. Не сідайте тут, геть від мене, і без вас листя обпадає. Летіть собі!

Одного разу на галявинку прийшло двоє дітей. Вони збирали в лісі суниці.

– Лізо, поглянь, скільки тут ягід! Яка гарна галявинка! Моє відерце вже повне.

– Мій кошик теж повний, Мишку! Вже можна йти додому. Давай подякуємо Богу за все.

Діти схирилися на коліна якраз біля двох молодих деревець та дякували Богові за чудове літо, запашні суниці, прекрасний ліс.

– Так ось кому треба дякувати за сонечко, вітерець, дощик, пташок, а ще за ту красу, яка навколо нас. Дякую Тобі, Боже, що піклуєшся про всіх нас, – промовило вдячне деревце і звернулося до сусіда:

– Спробуй подякувати Богові, брате, і ти почуватимешся краще. Уперше в житті інше дерево не бурчало. Йому захотілося стати таким, як доброзичливі діти.

– Боже, дякую, що Ти даєш усе потрібне для нас! Тепер я буду любити Тебе та всіх, кого Ти створив!

І відбулися справжні дива: щодня стовбур дерева міцнішав, а гілочок та листочків ставало більше. Деревце стало щасливим. Згодом обидва клени вирости та стали красенями-велетнями.

Літечко

Літечко тепле, яке ти гарненьке,
В квітах сади і поля.
Метелики ніжно сідають на квіти,
І бджілка нектарик збира.

В саду дозріває уже полуничка –
Солодка, духмяна, смачна.
Черешня дозріла, потрібно збирати,
Для цього взяв кошика я.

З бабусею разом врожай ми збирали
І славили Бога за все:
За сонечко й дощик, що нам посилає,
Що гарно в саду все росте.

Людмила Мілютенко

НА РЫБАЛКЕ

3

ЗОЛОТОЕ ПРАВИЛО

5

ПОТОП

10

ВІДДАНІСТЬ БЕНА

АРТУР
МАКСВЕЛЛ

У кінці галявини, де вона переходила в гай з деревами та чагарниками, був невеликий будиночок Марджі, де вона часто гралася. Її тато спорудив цей будиночок, і дівчинці дуже подобалося бувати тут разом зі своїм Беном.

Бен — це її чудовий собака, надзвичайно відданий своїй п'ятирічній господині. Вони разом гралися і були дуже щасливі. Бен постійно був на сторожі, щоб ніхто не заподіяв дівчинці ніякої шкоди.

І ось одного разу Марджі йшла через сад до свого будиночка. Аж раптом почула дивний тріск, якого ніколи не чула раніше. Дівчинка з подивом озиралася навкруги. Постоявши, вона пішла далі, але цей тріск почувся знову. Він ставав дедалі голоснішим, наближаючись до дівчинки.

І тут щось сталося. Несподівано Бен, який ішов поруч з нею, побіг уперед. Почався страшний двобій. Перелякана Марджі побігла додому.

«Мамо, мамо! — кричала вона. — Бен з кимось бореться. Ідіть сюди, ідіть швидше!»

Мама прибігла на галявину і зрозуміла, що трапилося. У зубах Бен тримав гримучу змію. Зчепившись у клубок, вони кружляли в смертельній сутичці. Це було жахливе видовище.

Прибіг батько, у руках у нього була мотика, якою він ударив по змії, і вона вже не рухалася.

Батько взяв Бена на руки й оглянув його. Він виявив три укуси — два біля пащі й один на голові.

— Бен може облизати рани на морді, — сказав батько, — але я боюся за третю рану. Він не зможе лизати її.

Хоробрий знесилений Бен почав облизувати рани. Незабаром його голова почала сильно пухнути. Вона ставала дедалі більшою і незабаром вже не була схожа на голову собаки.

Тато прийшов подивитися на Бена. Марджі плакала, сидючи поруч з ним.

— Чи стане йому краще, тату? — запитала вона.

Тато знову оглянув Бена.

— Надії мало. Якщо Ісус не зробить що-небудь для твого

улюбленця, то побоююся, що скоро ми втратимо його.

Марджі побігла додому і схилила коліна біля свого ліжка, звертаючись до Бога в молитві.

— О, дорогий Ісусе, — благала вона. — Мій добрий Бен завжди охороняв мене, а ця жахлива змія покусала його, і тепер йому так погано. Тато сказав, що він помре, якщо Ти не допоможеш йому. Будь ласка, Ісусе, допоможи.

Марджі постійно приходила до Бена, приносила йому свіжої води. Пес був живий, набряк помітно зменшувався.

— Тату, іди сюди швидше! — вигукнула дівчинка, забігаючи до кімнати. — Бену стає краще! Це правда.

Тато пішов поглянути на собаку і не міг повірити власним очам. Бену справді стало краще. І хоч він дуже ослаб, але все ж одужував.

Пізніше Марджі сказала мені, що протягом усіх років після цього випадку вона ніколи не сумнівалася в тому, що Ісус відповів на її молитву.

Я думаю, що так воно й було!

ЗНАЙДИ ЗАЙВЕ.

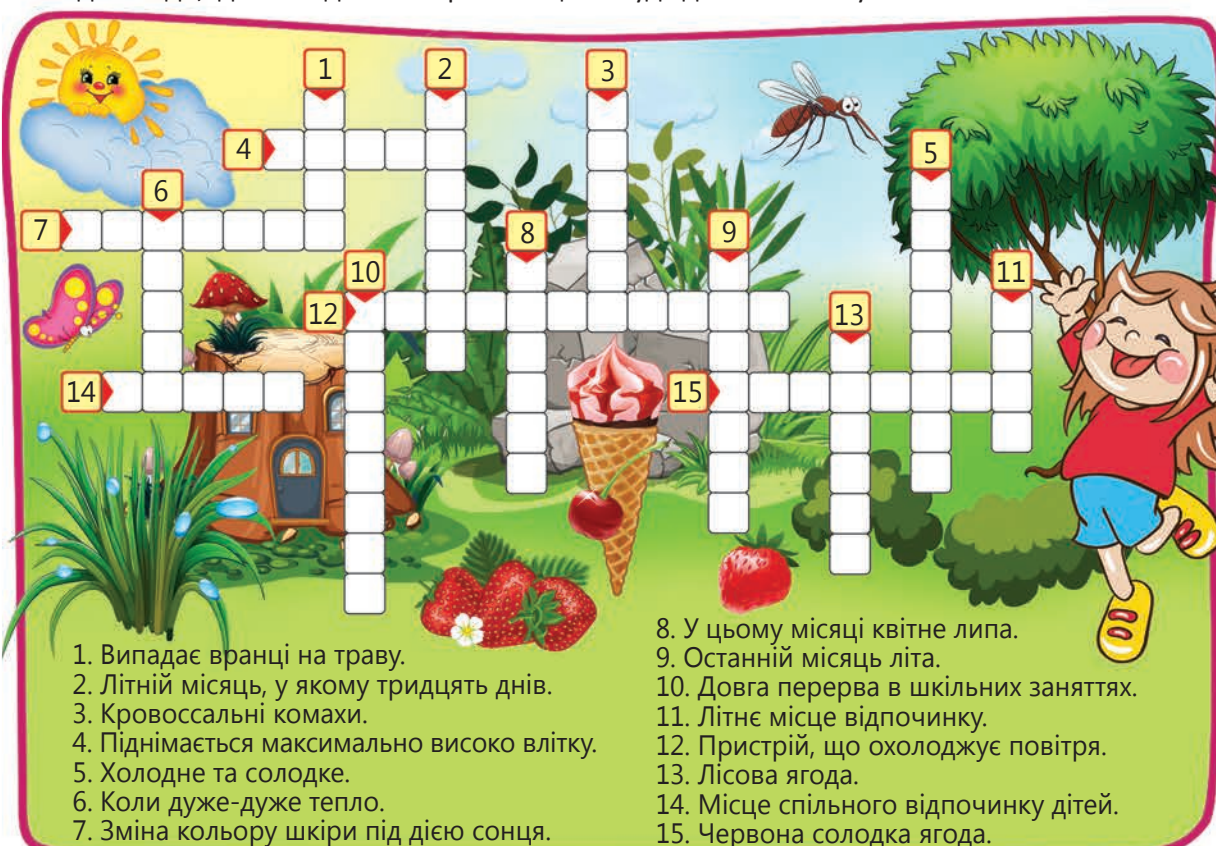
Бобру нужно построить плотину, а для этого перегородить все ручейки, идущие от реки к озеру. Но у него всего три бревна. Помоги бобру найти места, куда нужно положить бревна, чтобы перекрыть течение.

РЕБУС

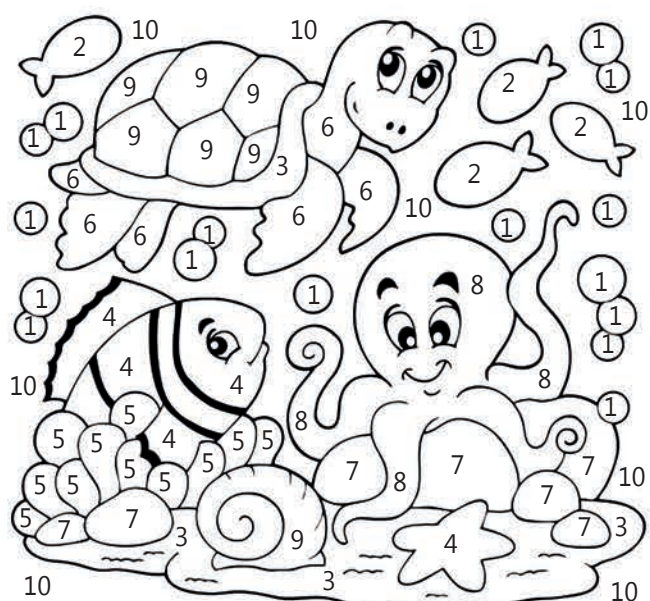
Б = Р

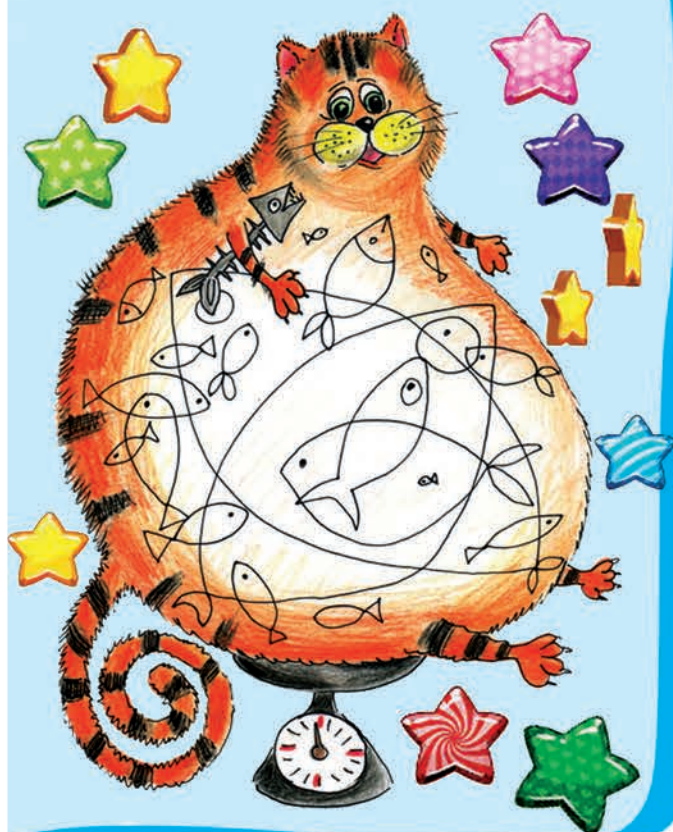
1. Випадає вранці на траву.
2. Літній місяць, у якому тридцять днів.
3. Кровоссальні комахи.
4. Піднімається максимально високо влітку.
5. Холодне та солодке.
6. Коли дуже-дуже тепло.
7. Зміна кольору шкіри під дією сонця.

8. У цьому місяці квітне липа.
9. Останній місяць літа.
10. Довга перерва в шкільних заняттях.
11. Літнє місце відпочинку.
12. Пристрій, що охолоджує повітря.
13. Лісова ягода.
14. Місце спільного відпочинку дітей.
15. Червона солодка ягода.

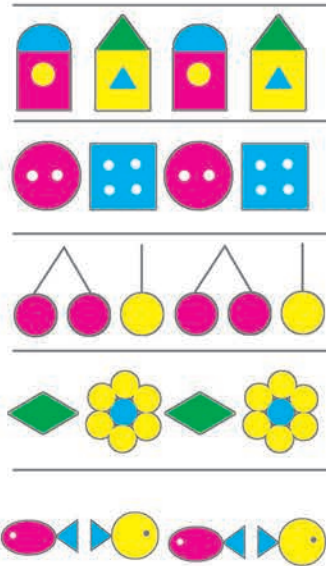
РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ.

СОСЧИТАЙ, СКОЛЬКО РЫБОК ПРОГЛОТИЛ КОТ.

Найди закономерность и продолжи ряд.

Наконец-то! Олечкина мечта

сбылась! Завтра утром, еще до рассвета, папа берет его на рыбалку.

Вместе они приготовили удочку для юного рыбака, папа позаботился о наживке. А мама приготовила бутерброды.

Вот уже вторую неделю всей семьей они отдыхают в лесу на берегу реки, в уютном домике базы отдыха. Здесь очень здорово: и друзей много, и плавать весело, а еще можно поиграть с папой в настольный теннис или бадминтон. Но вот о рыбалке приходилось только мечтать. И вот оно, счастье: мечта сбывается!

— Ты не забыл завести будильник? — шепотом, чтобы не будить сестру, спросил Олечка у папы.

— Все в порядке, сынок. Спи, завтра очень рано встаем.

Все шло по плану. Ранний утренний подъем мальчик преодолел с готовностью. Так здорово было идти в темноте по росистому лужку к берегу.

Ну вот, все готово. Олечка впервые в жизни закидывает удочку. Теперь все внимание — на поплавок. Но ожидание утомля-

ет. Тем более, что у папы на удочку уже клюнуло.

Вдруг вздрогнул поплавок и на удочке мальчика. Он резко поднял ее, но, к сожалению, на крючке не было не только рыбы, но и наживки.

Расстроенный первой неудачей, Олечка нахмурился. Следующая попытка тоже не удалась, а ожидание стало просто несносным.

Понимая сложившуюся ситуацию, папа ободрял мальчика.

— Сынок, не переживай. У тебя все хорошо получается. Ведь не все от тебя зависит. Рыба ведь не поставила перед собой цель попасть на крючок. А еще хочу сказать, что рыбалка хоть и развлечение, но не простое. Даже пословицу народ придумал: «Без труда не выловишь и рыбку из пруда».

Если честно, Олечка уже думал сказать папе, что ему хочется домой. Но тут он вспомнил про бутерброды.

— Папа, может, давай позавтракаем. А то трудиться без завтрака не очень...

И тут вдруг поплавок Олечкиной удочки начал подпрыгивать в воде.

— Тяни! — командовал папа.

Это был самый счастливый момент дня! Через секунду небольшая красноперка была уже на берегу. Благополучно снятая с крючка, она переселилась в зеленое ведро с водой.

— Ну что, поздравляю! — похлопал сына по плечу папа. — Достать бутерброды?

— Нет, будем рыбачить! — решительно заявил Олечка.

Хотя следующие полчаса ему уже не раз хотелось сказать, чтобы папа достал-таки бутерброды, но потом ситуация снова изменилась. В итоге по соседству с первой красноперкой плавали еще два окунька.

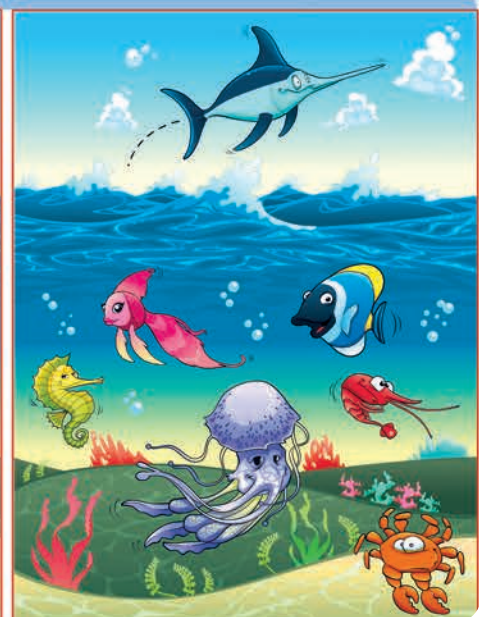
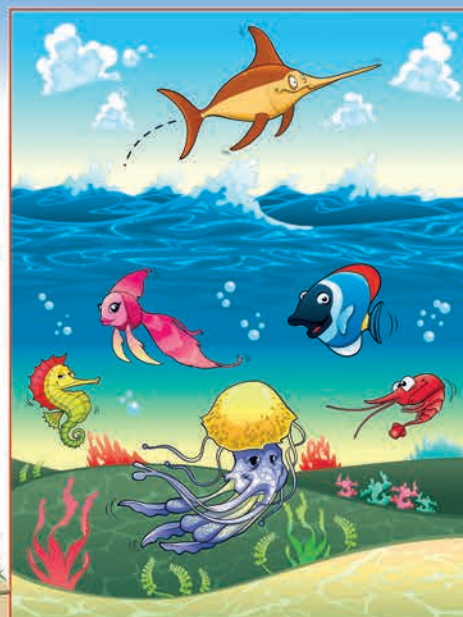
— Какие вкусные бутерброды! Кажется, мама никогда раньше таких бутербродов не делала, — кушая, признался мальчик.

— Это потому, что ты хорошо потрудился! — рассмеялся папа.

— Наверное. Ведь без труда не вытащишь и рыбку из пруда, — согласился сынишка.

Знайди

7
відмінностей.

1 ЗАДАНИЕ

Найди и раскрась вещи, которые необходимо взять в поход.

3 ЗАДАНИЕ

Помоги своему другу
найти дорогу в лагерь.

5 ЗАДАНИЕ

**Реши загадки и
разгадай филворд.
В этом тебе поможет
картинка.**

Дома ты оставь одеяло,
Простыню и пододеяльник,
А в походе пригодится
Теплый и уютный ...
(хинчаго)

Это твой походный дом,
Спать тепло, уютно в нем.
(ежелеги)

Пол в палатке весь в хвоинках,
Как зубастый бобр.

Чтобы нам не исколотся, мы постелем ...
(жидвож)

Чтобы развести костер, дров наколет нам ...
(doug)

2
ДАНИЕ

Поставь у каждого дерева (в соседней с ним по стороне клетке) свою палатку так, чтобы палатки не соприкасались между собой даже углом. Числа означают количество палаток в соответствующем ряду.

4 ЗАДАНИЕ

Разведи костер –
реши головоломки.

Переложил 1 спичку так, чтобы из мужского имени «Толя» получилось женское имя.

Переложил 1 спичку так, чтобы пример был правильным.

$$34 + 66 = 100$$

Молодец! Теперь тебе предстоит приготовить на костре обед. Нарисуй в пустых клеточках ингредиенты, из которых ты свариишь суп.

Все кастрюли с чайниками наш рюкзак вместить не смог.
Приготовить суп, чаек нам поможет ... (котелок)

Моя походная подружка – с теплым чаем ...

Взял в поход я поварешку, кружку, миску, нож и ...

В темноте идти по лесу
Не страшно с другом Шариком.
Ну, а если нет собаки –
То тогда с ... (вожиденоф)

(фонарион)

С П К Р У Ж Н О
Л А Н И К К А Ж
О Л Ь В Р Ф И К
Ж К К О И О Р Т
М А А Н К Н А О
И С К О С К И П
А П К О Т Е Р О
Л А Т К А Л О К

ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО

Інна Сосяк

Нещодавно Даринці та Маринці на День народження подарували однакові фарби – 24 різнокольорові тюбики, розкладені у великі дерев'яні коробки та перев'язані блискучими стрічками. Дівчатка були просто у захваті!

У Даринки та Маринки майже всі речі були однаковими: одяг, взуття, шкільне приладдя, портфелі й навіть телефони. Та й самі вони були схожі, немов дві краплі води. Одним словом, близнючки. Сестрички дуже любили малювати. Даринці подобалося зображувати дрібні предмети, вона із задоволенням малювала квіти, птахів, плоди. Маринка ж завжди брала великий аркуш паперу, бо їй хотілося намалювати небо, річку, ліс, поле, дорогу. На такі малюнки потрібно було багато фарби.

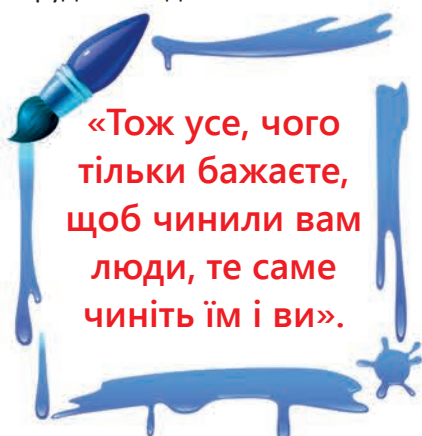
Незабаром у тюбиках Маринки залишилося мало фарби. У Даринки тюбики були ще майже повні. Маринка придумала хитрий план. Коли Даринки не було в кімнаті, вона взяла деякі свої порожні тюбики та й поклала в коробку Даринки, а її фарби забрала собі. Вона взяла новий аркуш паперу й завзято

почала малювати небо, ліс, річку і тільки-но почала малювати веселку, як раптом почула крик Даринки:

– Де мої фарби? У мене були повні тюбики. Марино, це ти взяла мої фарби без дозволу?

– Я не брала твої фарби, ти сама їх вималювала. Це мої! – і собі кричала Марина.

Даринка дуже розлютилася, роздерла ще мокрий малюнок Маринки, перекинула склянку з брудною водою.

«Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви».

Сестрички голосно сварилися. Почувши галас, до кімнати зайшла старша сестричка та розвела дівчат по різні боки. Дарина та Марина, перебива-

ючи одна одну, почали розповідати про те, що трапилося.

– Це Марина винна. Вона вкрала мої фарби!

– А Дарина розірвала мій малюнок і перекинула воду!

– Марина штовхнула мене!

– Дарина подряпала мені руку!

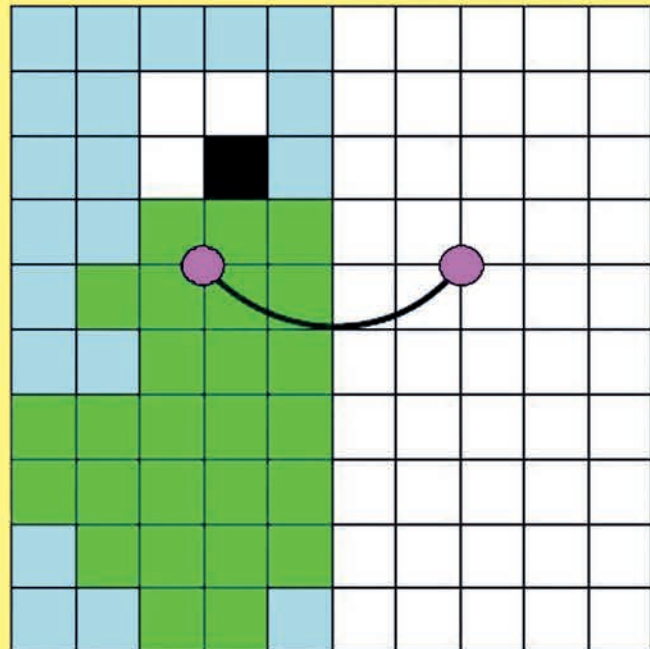
Старша сестра була мудрою дівчиною.

– Стоп! – сказала вона. – Будемо вчити ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО.

Даринка та Маринка насуплено дивилися, як їхня сестра розгорнула дитячу Біблію і почала читати: «Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви».

Після нетривалої розмови три сестри навели лад у кімнаті, а потім вирішили намалювати малюнок разом. Маринка намалювала небо, річку, ліс. Даринка домалювала сонечко, птахів у небі, грибочки та ягідки в лісі, кораблик на річці. Картина була дуже гарною. Тато змайстрував дерев'яну рамку, і було вирішено повісити картину в передпокої на стіні. Старша сестра запропонувала написати вгорі на картині слова. Здогадалися, які? **ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО!**

ДОМАЛЮЙ ЖАБКУ ЗА ЗРАЗКОМ.

ПРОВЕДИ ЛІНІЮ ПО КЛУБНИЧКЕ, НЕ ВИХОДЯ ЗА КОНТУР.

Обведи за точками і розфарбуй малюнок.

Слону не хватило силы?

Слоненку было всего несколько дней от роду, когда его привели во двор цирка и приковали за ногу цепью к столбику, врытому в землю. Малыш пытался освободиться, день за днем дергал цепь, но у него ничего не получалось. Прошло время, и он понял, что освободиться ему не под силу.

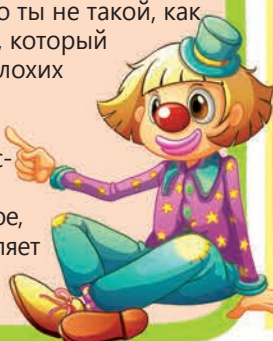
Слон вырос и стал лучшим дрессированным слоном в цирке. Восторженная публика смотрела, как он поднимал и переносил огромные тяжести. Вечером, по окончании представления, его отводили во двор и, чтобы он не убежал, надевали все ту же цепь, прикованную к тому же столбику. Если бы слон теперь потянул с силой, то легко бы вырвал столбик из земли и стал свободным.

Почему же он этого не делал? Потому что был уверен, что это невозможно, – ведь он убедился в этом, будучи еще слоненком!

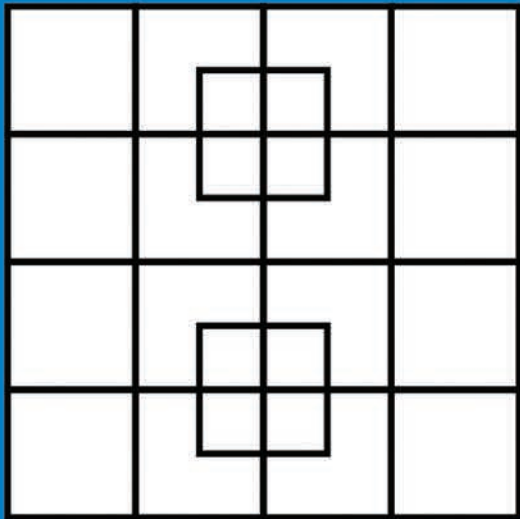
Ты можешь испытывать то же самое – например, ты упал,

сев впервые на велосипед, а теперь даже не пытаешься повторить попытку. Это может быть какое-то задание, которое однажды показалось тебе слишком сложным, и теперь ты отказываешься выполнять его.

Если сегодня перед тобой стоит важная задача, а ты чувствуешь себя неспособным ее выполнить, вспомни о том слоне. Если бы он захотел, то легко бы справился с удерживавшей его цепью. И, самое главное, помни об Иисусе, Который обещал быть с тобой всякий раз, когда ты пытаешься сделать то, что кажется невозможным. Ты убедишься, что ты не такой, как слон из цирка, который сдался из-за плохих воспоминаний. Тебя любит Иисус Христос, и ты способен на многое, если Он укрепляет тебя.

СКІЛЬКИ КВАДРАТІВ НА МАЛЮНКУ?

Відповідь

ПОДБЕРИ НЕДОСТАЮЩІЕ ФРАГМЕНТЫ.

ПОШТОВА СКРИНЬКА ТВОГО СЕРЦЯ

Протягом історії людства вони набували різного вигляду: то існували лише в пам'яті гінця, який вивчав зміст листа і переказував адресату. То з'явилися у вигляді черевики на узбережжі Південної Африки, то у вигляді пляшки, вкиненої в море, і лише в XIV ст. у вигляді великого кам'яного ящика на місці Доброї Надії. Згодом у вигляді полотняного мішка, а пізніше – дерев'яної скриньки. То що це? Поштові скриньки – невід'ємний атрибут поштового відділення! Хоч місцем їх розміщення не завжди була пошта. Поштова скринька-черевик, наприклад, висіла на поодинокому дереві, що росло на узбережжі, дерев'яні скриньки у Флоренції розміщувалися у великих церквах.

В Австрії менших розмірів висіла скринька на плечі у листоноші. У XVIII столітті капітани суден, що пливли з Англії до Америки, використовували скриньки – полотняні мішки, які вивішували в холах готелів і в кав'ярнях для збору листів.

Поштове відомство США розпочало встановлювати поштові скриньки на ліхтарні стовпи. Якої б форми не були поштові скриньки і де б не були

встановлені, вони завжди виконували своє призначення – це було місце збору кореспонденції – тієї, яку доставили, і тієї, яку надсилали.

Гінці-листоноші згадуються в історичних документах в Єгипті.

У Біблії посланцями, що приносять звістку, названо ангелів. Тобто сама ідея доносити людині якусь важливу інформацію зародилася не на Землі. І якщо пошта має на меті об'єднувати людей, то ангели, згідно з християнським вченням, забезпечують зв'язок людського роду з Богом. Тобто ангели – це свого роду небесні листоноші.

А ще ангели приносять до Божого престолу молитви людей.

Одна притча розповідає про це.

Якось людині наснився сон, що вона опинилася на Небесах. Ангел, що був її гідом, повів її до великої зали. Там перебувало безліч інших ангелів, було трохи шумно й відчувалося велике пожвавлення, кипіла робота.

– Що вони роблять? – запитала людина свого провідника.

– О, це наш відділ одержання кореспонденції, – пояснив ангел, – тут ми всі перебираємо

прохання, скарги, петиції до Бога, які надсилають люди в молитві.

І справді, роботи у відділі одержання кореспонденції було чимало: тут були цілі стоси листів, написані людьми з різних куточків планети: і сувої, й аркуші паперу, і просто маленькі записочки.

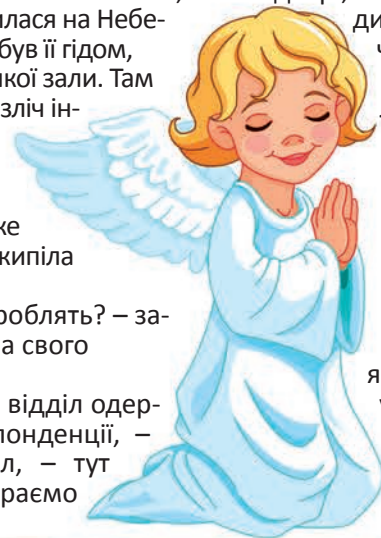
Потім ангел супроводжував свого відвідувача до іншого відділу, там теж кипіла робота. Велика кількість ангелів працювала в цьому відділі.

– Це відділ доставки і пакування, – пояснив людині ангел-провідник, – тут та Божа допомога, яку люди просили, відправляється на землю. Тут завжди багато роботи, адже люди так багато просять.

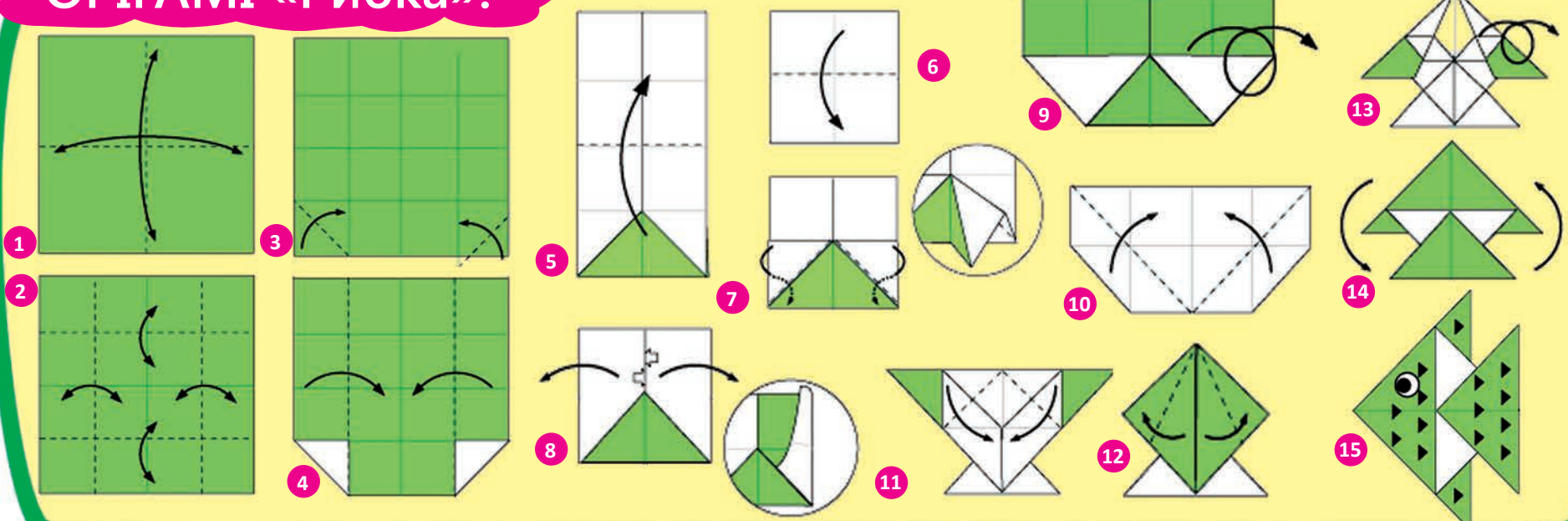
Насамкінець ангел підвів людину до ще одних дверей, за якими було тихо. Відчинивши двері, на свій великий подив, людина побачила лише двох ангелів, які сиділи, відпочиваючи, без роботи.

– Це кімната відпочинку? – запитала людина.

– Ні, – відповів сумним голосом ангел, – це відділ подяк. Після того як люди отримують усе, про що просили, вони частенько забувають подякувати Богові.

ОРИГАМІ «Рибка».

ХТО ВИНЕН?

Інна Сосяк

Деякі дні тому Миколці нарешті купили велосипед: новий, блискучий, зелений, з фарою та передачами. Миколка навіть вигадав йому ім'я – Френд, а ще на свої кишенькові гроші купив для нього спеціальні серветки, щоб Френд завжди був чистим. Маючи такого друга, Миколка навіть забув про планшет, з яким останнім часом майже не розлучався. Район у них був тихий, машини туди майже не заїжджали, тож Миколка міг із задоволенням їздити на велосипеді.

Якось Миколка саме тренувався їздити, тримаючись за руль однією рукою,

коли мама попросила його швиденько принести цибулі з грядки. Хлопчик припаркував Френда на доріжці біля куща, і невдовзі пучок цибулі вже лежав на столі. Саме цієї хвилини до їхнього двору на досить великій швидкості заїхала машина швидкої допомоги. Миколка почув, як щось затріщало і з жахом подумав про велосипед. От лишенько: його натертий до блиску Френд опинився під колесами машини швидкої допомоги.

– А-а-а-а! – закричав хлопець і підбіг діставати скаліченого залізного друга. На крик прибігла мама.

– Це ти в усьому винна!

Ти послала мене по цибулю! – заливаючись сльозами, кричав син. – Миколко, вибач, я і подумати не могла, що ти можеш покинути велосипед на проїжджій частині, – намагалася виправдовуватися мама.

– Треба дивитися, куди їдете. Хіба не видно, що тут стоїть велосипед? Повільніше потрібно їхати! – крикнув Миколка до водія.

– Ми поспішали на виклик до вашої сусідки, у якої стався серцевий напад. Твого велосипеда не було видно з-за куща, та й ще колір у нього зелений, – бідкався водій, витягуючи залізного Френда з-під коліс.

– Що тут трапилось? – важко дихаючи, прибіг тато. – Кому погано?

– Навіщо ти купив зелений велосипед, тату? Його не було видно з-за кущів... – не міг угамуватися Миколка.

– Сину, сильні люди виправляють помилки, а не перекладають відповідальність на інших! Розумієш? – спокійно, але рішуче промовив тато.

Миколка заспокоївся і зі слів тата зробив для себе певні висновки.

А велосипед вони полагодили. Переднє колесо і педаль довелося замінити, раму підфарбували. Та «шрами» Френда увесь час нагадують Миколці про дещо важливе.

ЯПОНСКИЙ ВЕЕР

Тебе понадобятся:

- лист бумаги А4;
- две деревянные палочки-размешиватели для напитков;
- скотч (обычный и двусторонний);
- резиновая нитка и бусины.

1. Подготавливаем все необходимые материалы.

2. Лист бумаги разрезаем в длину на две полосы. Рисуем на них узор с японскими мотивами (например, ветка сакуры).

3. Складываем каждую бумажную полоску «гармошкой» с шагом около 1-1,5 см.

4. С помощью двустороннего скотча склеиваем две полоски в одну длинную.

5. Нижний конец обматываем скотчем на ширину 2-2,5 см.

6. На боковые стороны сложенной «гармошки» с помощью двустороннего скотча наклеиваются деревянные палочки так, чтобы они не заходили на обмотанную скотчем часть веера. Сверху на палочки для надежности наклеивается еще полоска обычного скотча.

7. Веер готов. Но его надо чем-то фиксировать, чтобы он сам собой не закрывался. Для этой цели может подойти любая резинка. Но мы сделаем резинку декоративную. Для этого на резиновую нитку наденем несколько бусин и свяжем ее в кольцо.

8. Теперь этой резинкой можно закреплять веер как в открытом, так и в закрытом положении – он будет хорошо держаться.

Фруктовая шаурма

Тебе понадобятся:

- лаваш (1 лист)
- йогурт (60 г)
- киви (2 шт.)
- черника (30 г)
- клубника (70 г)
- банан (1 шт.)
- персик (1 шт.)

1. Фрукты нарезаем тонкими ломтиками и выкладываем на одно большое блюдо.

2. Берем лист лаваша (можно использовать обычные блины) и смазываем его йогуртом. Сверху можно посыпать семечками или орехами.

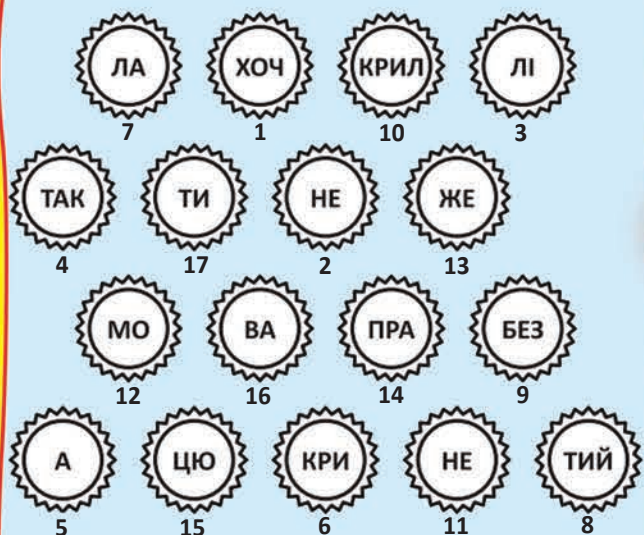
3. Выкладываем фруктовые ряды так, чтобы получилась радуга.

4. Закручиваем лаваш в трубочку.

Готово!

Прочитай по складах
загадку та напиши
внизу відгадку.

Помоги медузам прочитать слова, которые загадали им морские звезды. Чтобы выполнить задание правильно, начни читать с первой буквы, пропуская каждые две буквы.

Найди 7 названий
лесных ягод.

К	О	А	М	О	Р	О
Т	С	К	А	А	К	Ш
Я	Н	И	К	Е	Ж	Е
К	Л	Ю	И	К	И	В
А	В	К	Б	И	К	А
Г	О	Л	У	Н	И	Р
Ш	И	П	О	В	А	Г

ГОЛОС СОВЕСТИ

Однажды, когда Петя гостил у бабушки, она взяла его с собой за покупками. В магазине стояли корзины с овощами и фруктами, на витрине лежали сладости. У Пети разбежались глаза... Бабушка выбирала нужные ей продукты, и пока она была занята, Петя разглядел среди прилавка с фруктами стойку с корзинками, полными ягод. Мальчик очень любил чернику. Ему захотелось попробовать одну ягодку, но совесть подсказывала, что если он сделает это без спросу, это будет воровством.

Но Петя заглушил в себе тихий голос совести и потянулся к корзинке. Ягода оказалась такой сладкой, что рука невольно потянулась за второй, третьей, четвертой... Вдруг послышался знакомый голос бабушки: «Петя, где ты?» Мальчик вышел из-за корзин с фруктами, подошел к бабушке и пошел с ней к выходу.

По дороге домой бабушка заметила на лице Пети синие пятна. «Что это у тебя за пятна на лице?» – спросила она. «Какие пятна?» – невинно спросил Петя. «Петя, ты ел чернику?» – строго спросила бабушка. «Только одну ягодку», – соврал Петя. «Где же ты ее взял?» – спросила бабушка. «В магазине», – ответил мальчик. «Разве продавщица разрешала тебе?» – «Нет». – «Значит, ты взял без спросу?». «Да», – ответил Петя и потупил взгляд.

Бабушка взяла Петю за руку и повела его домой. Дома она напомнила ему о заповеди «Не кради». Бабушка посоветовала Пете попросить прощения сперва у Господа, а потом пойти к продавщице и уплатить за съеденные ягоды. Петя сказал, что ему стыдно это делать. «Я знаю, что это нелегко», – сказала бабушка, – но другого выхода нет. Принеси свою копилку». «Неужели я сам должен платить за ягоды?» – спросил

Петя. «А как же? Ведь ты сам ел ягоды без спросу», – твердо сказала бабушка.

Петя взял свои сбережения и медленно пошел к двери. Продавщица удивилась, когда опять увидела Петю. «Неужели бабушка забыла что-нибудь?» – спросила она мальчика. «Нет... она не забыла, но вот я забыл... я забыл уплатить за ягоды, которые съел без спросу... простите меня, вот все мои деньги...»

Продавщица взяла только одну монетку и сказала, что он может идти домой. Мальчик уже было вышел, но с порога его окликнула продавщица: «Петя, возьми это!» Она протянула ему пакетик с чем-то. Петя поблагодарил и побежал домой. В пакете оказался сладкий пончик с вареньем. Бабушка посмотрела на Петю ласково и сказала: «Видишь, как хорошо стало у тебя на душе, когда ты исправил свою ошибку. Всегда поступай так, всем на радость».

НАСТІЛЬНА ГРА ДЛЯ ТЕБЕ ТА ТВОЇХ ДРУЗІВ.

Веселый English

SUMMER CLOTHES

Летняя одежда

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

TASK 2

Subscribe the pictures and search the words.
Подпиши картинки и найди необходимые слова.

TASK 4

Do the crossword.
Реши кроссворд.

TASK 3

Color the picture. Follow the instructions below.
Раскрась картинку, следуя указаниям.

Colour the T-shirt blue.
Colour the skirt pink.
Colour the dress red.
Colour the sandals orange.
Colour the shorts white.
Colour the socks green.
Colour the pants yellow.
Colour the shirt purple.
Colour the hat black.

TASK 5

Match the words with pictures.
Соедини слова с картинками.

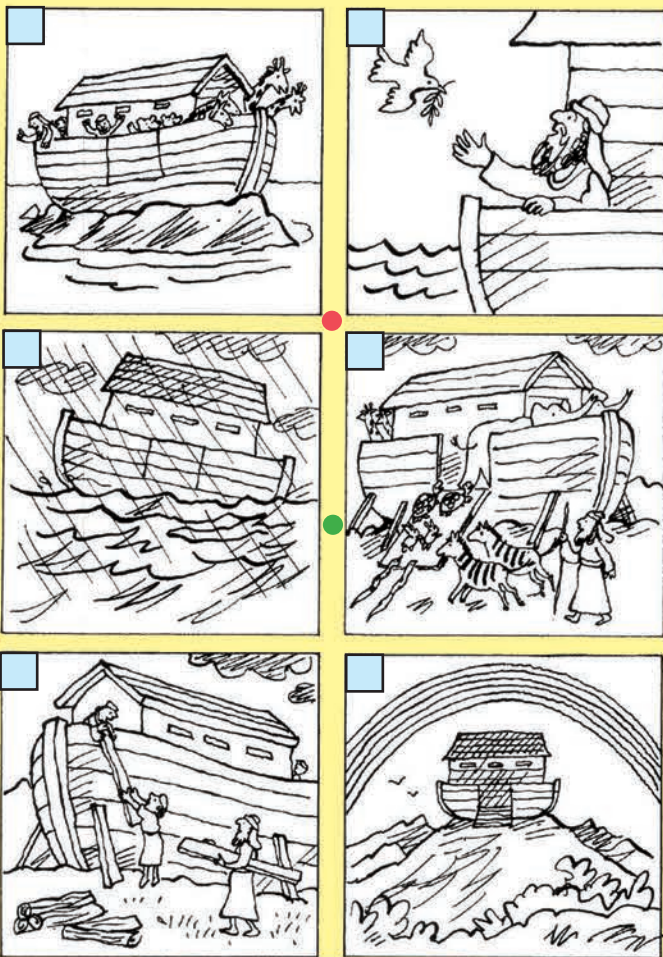

WHAT do you wear, going ..? Что ты оденешь в ..?

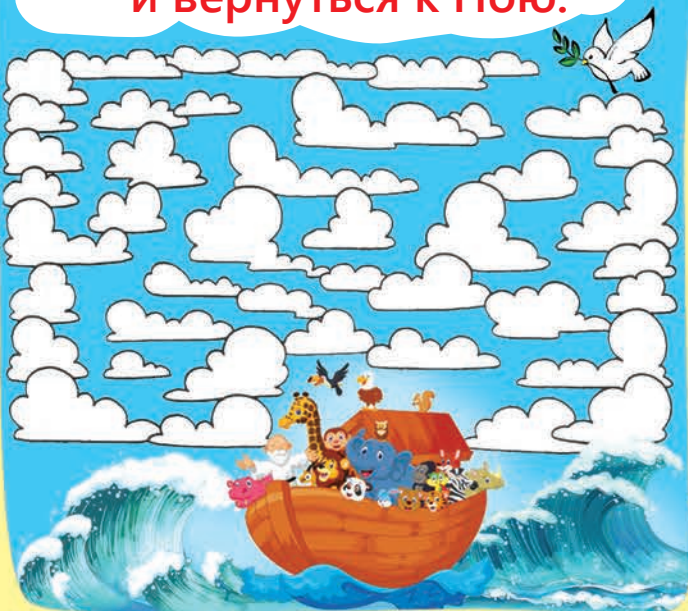
- to the CHURCH?
- to the BEACH?
- to the SHOP?
- for a WALK?

Эти рисунки иллюстрируют рассказ о Ное. Расставь номера в соответствии с последовательностью событий. О том, что случилось с Ноем, ты можешь прочитать в Библии (Бытие, 6-9 главы).

Помоги голубю облететь облака и вернуться к Ною.

Найди красную рыбку, спрятавшуюся между осьминогами.

ПОТОП

У чоловіка на ім'я Ной була дружина і троє синів — Сим, Хам і Яфет. У кожного із синів — своя дружина. Тому в родині Ноя було вісім осіб.

Бог наказав Ною зробити щось незвичайне — побудувати ковчег. Ковчег був великий, наче корабель, але з вигляду був більше схожий на величезний довгий ящик. Він був побудований за Божою вказівкою, саме таким, яким його радив зробити Господь. Там були кімнати для Ноя і його сім'ї, а також для тварин і для їжі, яка знадобилася б їм в майбутньому.

Бог наказав Ною зробити так, щоб у ковчег не просочувалася вода. Бог сказав: «Я наведу великий водний потоп і знищу весь світ. Усі, хто не ввійде до ковчегу, загинуть».

Ной і його сини послушалися Господа і почали будувати.

Але інші люди сміялися над ними. Вони робили лихі вчинки й не хотіли виправлятися. Коли Ной говорив про те, що Бог збирається зробити, йому ніхто не вірив.

Будівництво великого ковчегу потребувало багато часу. Нарешті, через багато років, він був готовий. Тепер Бог сказав Ною ввести до ковчегу різних тварин. Одних тварин потрібно було взяти по двоє — самця і самку. А інших — по сім. Тварини йшли до ковчегу. Пташки теж летіли до нього.

До ковчегу ввійшли Ной і його сім'я, і Бог зачинив за ними двері. Перебуваючи всередині, Ной і його сім'я чекали.

Минуло сім днів, і почав падати дощ. Води було стільки, що ковчег почав плавати. Зрештою ціла земля покрилася водою. Усі злі люди, які не хотіли

слухати Бога, залишилися поза ковчегом і померли. Але Ной і його сім'я були в безпеці. Тільки уяви собі, як вони раділи!

Дощ ішов 40 днів і 40 ночей, а тоді перестав. Вода почала потроху спадати. Згодом ковчег зупинився на горах. Але навколо було ще багато води, тому Ной і його сім'я не могли вийти з ковчегу.

Поступово вода висохла. Ной із сім'єю пробули в ковчегу більше року. Бог вказав через голуба, коли сім'я може вийти з ковчегу. На землі не було вже поганих людей. Ной та його родина були дуже вдячні Богу за спасіння. Він пообіцяв, що більше ніколи не нищитиме все живе в потопі. На підтвердження цього Бог зробив так, що на небі з'явилася веселка. Чи ти колись бачив веселку? Вона нагадує про ті далекі події...

ИНТЕРЕСНЫЕ ФАКТЫ

• Нужно 40 минут, чтобы сварить вкрутую страусиное яйцо.

• Ленивцы проводят 75 % жизни во сне.

• Колибри не могут ходить.

• У мотылька нет желудка.

• Европейцы, приехав в Австралию, спрашивали у аборигенов: «А что это тут у вас за странные прыгающие звери?» Аборигены отвечали: «Кенгуру», что значило: «Не понимаем!»

• Пингвины могут подпрыгивать в высоту больше, чем на полтора метра.

• Если бы летучая мышь услышала свой крик, которым она лоцирует, неотраженным, она бы оглохла. Поэтому перед испусканием лоцирующего крика мышь издает писк, который заставляет мышцы слухового аппарата напрягаться, и громкий крик она воспринимает уже нормально.

• Крыса может обходиться без воды дольше, чем верблюд.

• Крокодилы глотают камни, чтобы глубже нырнуть.

• Полярные медведи могут бегать со скоростью 40 км/ч.

• Электродвигатель южно-американского электрического угря могут генерировать напряжение до 1200 вольт при силе тока 1,2 А. Этого хватило бы, чтобы зажечь шесть стоваттных лампочек.

• У тигров не только полосатый мех, но и полосатая кожа.

• У осьминога прямоугольный зрачок.

• У жирафов черный язык, длина которого может достигать до 45 см.

• Сердце кита бьется только 9 раз в минуту.

• Кошачьи челюсти не могут двигаться в стороны.

• В каждом пчелином улье живут 20 – 60 ты-

сяч пчел. Пчелиная матка откладывает почти 1500 яиц в день и живет до двух лет. Трутни, единственная работа которых помогать матке, живут до 24 дней и не имеют жала. Рабочие пчелы — обычно работают вполоть до самой смерти (около 40 дней), собирая пыльцу и нектар.

• Зебра — белая с черными полосами, а не наоборот.

• В Древнем Египте главными вредителями полей считались не жуки и даже не саранча, а ... гиппопотамы.

МЕДСЕСТРА

МАРІЯ ВЛАСЮК

-0сь так, це просто чудова ідея! – Максим задоволено потирав руки.

– Сьогодні – ніяких уколів! – підтримав його Остап.

– Зачекай-но. Здається, потрібно трішки краще натягнути.

Максим з Остапом познайомилися не так давно, а вже стали хорошими друзями. За ці декілька днів вони зрозуміли, що лікарня – непогане місце. Ніяких уроків чи занять. Приходять гості, приносять щось смачненьке і цікавеньке. Якби лишень нічого не боліло і ще... Ох, якби не ці уколи. Щоранку і щовечора приходять медсестра з підносом, на якому розкладені шприци з довгелезними голками, і починається... Але сьогодні хлопці вирішили зробити для медсестри «сюрприз»: вони натягнули бинт між двома ліжками, що стояли біля дверей, прив'язавши його за ніжки.

Хлопці лягли в ліжка і посміхалися, уявляючи, як медсестра, заходячи в палату, перечепиться за той бинт і переверне піднос зі шприцами.

Раптом двері відчинилися, і в них з'явилася... зовсім не медсестра.

– Мама? – встиг тільки вигукнути Максим, як мама впала.

– О, мамо, – підбігши до дверей, Максим намагався допомогти їй піднятися.

Хлопці не очікували, що їхній «сюрприз» відчує зовсім не медсестра.

– Ой, дякую, Максиме, я якось сама... – мама намагалася встати. – Що ж це тут таке? Куди дивляться санітарки? А

якби ти перечепився за цю мотузку?

Хлопці розгублено переглядалися. Максиму було тепер соромно за те, що сталося, але він мовчав. А Остап взагалі ліг на своє ліжко і прикинувся, що спить.

– Ой, шкода, пляшка з какао розбилася.

«Мое улюблене какао», – із жалем подумав Максим.

Дістаючи їжу із сумки, мама потирала бік і казала, що з'ясує, хто це зробив. Максим злякався, адже його мама працювала в суді і знала, як вивести на чисту воду винуватих. Максим хотів щось сказати, та зізнатися боявся.

Мама поставила мисочку з варениками на стіл і проникливо подивилася на сина. Від того погляду Максим не знав, де заховати очі, але мама все одно про все здогадалася.

– Для чого ти це зробив? – нарешті запитала мама.

– Мам, – винувато відповів пустун, – не думай, що це для тебе. Я зовсім не хотів, щоб ти впала, – очі Максима наповнилися слізьми.

– Це для медсестри, – тихо зізнався Максим. – Щоб вона нам уколи не робила.

– Ага, зрозуміло, – підсумувала мама, – але, як я розумію, в тебе ще був спільник, – і подивилася у той бік, де з-під ковдри стирчали Едикові п'ятки.

– Отже, хлопці, ви думаєте, що найбільший ваш ворог у цій лікарні – це медсестра. І вирішили з ним боротися. Так?

Максим нахилив голову. Це була правда.

– Але ви щось переплутали, – продовжила мама. – Ворог ваш

і причина, чому ви тут, – це ваші хвороби. Лікарі і медсестри – ваші союзники в боротьбі з ними. Що буде з армією, якщо вона замість того, щоб воювати з ворогом, нападе на союзника? Вона зазнає поразки! Перші медсестри, до речі, якраз і допомагали пораненим солдатам на війні. Вони сміливо йшли туди, де їм самим загрожувала смерть. Вони напружено працювали дні і ночі тому, що їхні серця були наповнені співчуттям до поранених і страждених.

– Як добрий самарянин із притчі Ісуса, – додав захоплений розповіддю Максим.

– Так, синку. І робили вони це лише тому, що Сам Ісус зробив так. Адже Він, не побоявшись смерті, зійшов на нашу планету, просто в епіцентр великої боротьби між Богом і сатаною, щоб допомогти нам, потерпілим у цій боротьбі.

Максим зітхнув, розуміючи, якої великої помилки він припустився.

Мама відкрила тумбочку і дістала звідти шоколадку:

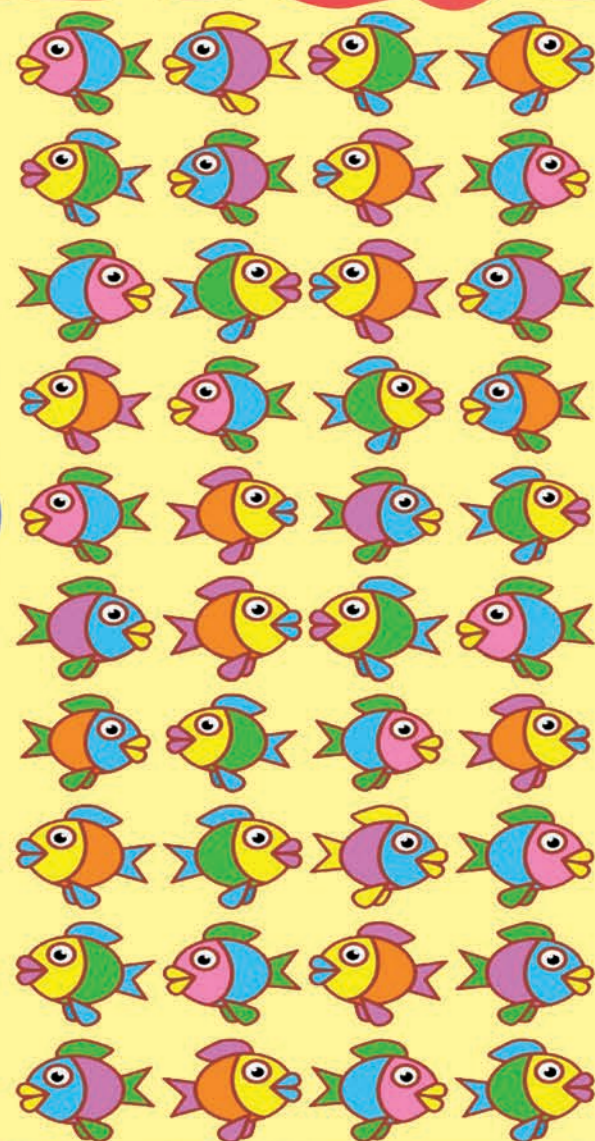
– Тобі все одно солодкого не можна, а твоєї медсестрі буде приємно.

Максим з радістю погодився віддати шоколадку, адже йому так хотілося тепер зробити своєму «союзнику» щось приємне.

– Але найкращий подарунок для вашої медсестри – якщо ви не будете пручатися і кричати, і таким чином допоможете їй зробити вам уколи.

Раптом у дверях з'явилася усміхнена медсестра. Максим з Остапом також зустріли її усмішками.

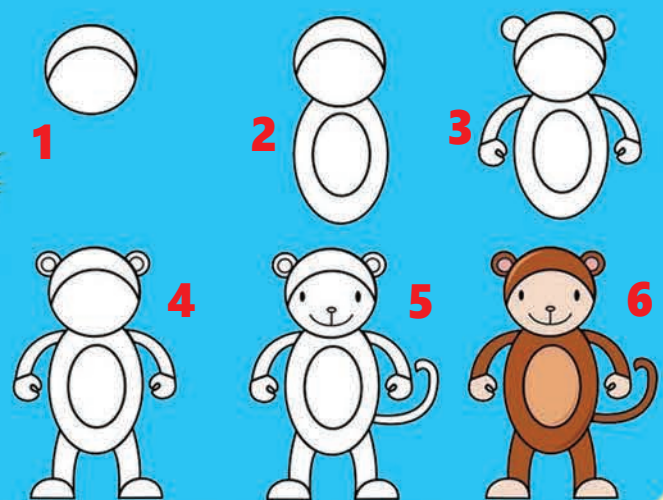
Для кожного ряду
найди його точную
зеркальну копію.

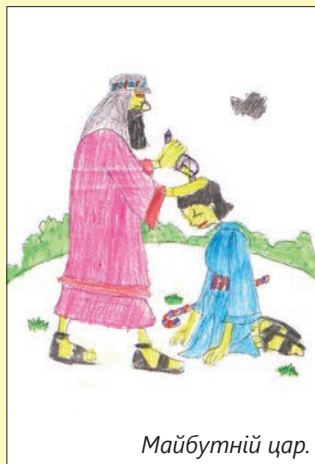

Обведи и раскрась пароход,
кораблик и необитаемый
остров.

Вчимося малювати мавпочку.

Майбутній цар.

Катерина Ващишина

Ганна Кадар

Матвій Цветков

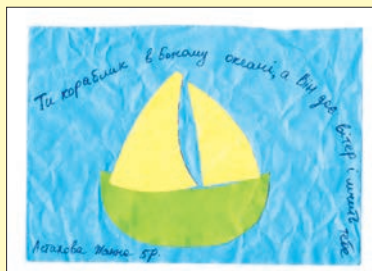
Ліда Кот

Рома Дусь

Тетяна Лапчик

Жанна Астахова

Квітана Бигар

Євангеліна Велигоцька

Рената Войцехович

Каріна Гриб

Іванка Ільков

Марина Кобець

Марк Коваль

Полліанна Колош

Ілона Омельченко

Пригоди Марка

20:50 ПН СР ПТ

Пізнавальні історії для дітей з іграшками LEGO, Playmobil

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ ASTRA 4A

SMART TV LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ ВАШОГО МІСТА

НА МОБ.ДОДАТКАХ IOS, ANDROID

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Діана Останенко

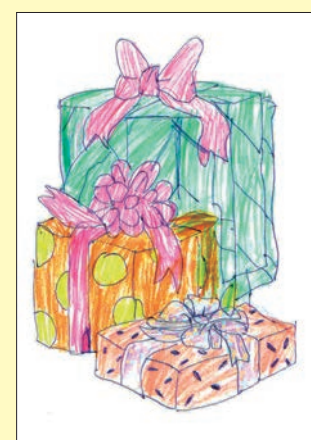
Неля Ващишина

Микола Вовчок

Григорій Шевченко

Альона Ярош

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Тетяна Романко
Над номером працювали: Ольга Бокова, Інна Гунько
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

